

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ÁHONYI VASUTAS

XIV. évfolyam, 42 szám

2025. július 7

Hőség ide, hőség oda...

A Műszaki Kocsiszolgálat VSZ Alapszervezete és az RCH TÜK Záhony régóta készülődtek, hogy megrendezzék a több évre visszanyúló barátságos focimeccset a határon túli vasutas kollégákkal. Mára sajnos külső körülmények miatt a három (magyar, szlovák, ukrán) csapatból csak kettő találkozik rendszeresen, de ezt a hagyományt így is örömmel őrzik a kollégák. Pénteken a rekkenő hőség ellenére megérkezett a szlovák csapat, akiket elkísért Balassi Zsolt területi szakszervezeti vezető mellett Balogh József, a Tiszacsernyő cargo kocsijavító vezetője is. A focisták mellett több szakszervezeti vezetőségi tag is eljött, hogy velünk együtt szurkoljanak a győzelemért.

Vendéglátóként Balogh Sándor TÜK vezető és a Műszaki Kocsiszolgálat vezetősége, Márton Gábor, Zubály Bertalan, Görgicze Lajos és Zakor György köszöntötte a meghívottakat Záhonyban, a Tájházban. A baráti beszélgetéseket rövidre fogták, hogy minél hamarabb elkezdődhessen a focimeccs, bizakodva abban, hogy megelőzhetjük a forró napsugarakat.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Persze, ez nem sikerült, mert Frindik József játékvezetői sípszója előtt már patakokban folyt a fiúkon az izzadság, és elámulom, nem a kemény bemelegítés volt az oka. Közben, szinte a sípszóval egyidőben érkezett meg Meleg János VSZ elnök Horváth Csaba alelnökkel, hogy velünk töltsék ezt a forró nyári napot.

Minden elismerésem a focistáké, mert a tűző nappal is harcolva játszották végig a kétszer huszonöt percet, talán kicsit többet is. A barátságos mérkőzés bővelkedett eseményekkel, amit a végeredmény is igazol, hiszen nyolc gól született, egyenlően elosztva a két csapat között. Vagyis nem unatkozott a nézőtér szurkolók tábora sem.

Mindeközben Szegvári Emese vezényletével, és Bereczki Miklós, Kundrák András valamint Zakor György segédletével készült a finom babgulyás, hogy a nagy „harcot” túlélve a kulináris élvezetek se maradjanak ki.

Előtte azonban az eredményhirdetésre került sor, ahol két győztes csapatot hirdettek a szervezők.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A mérkőzés legjobb játékosa és a gólkirály is a vendégek közül került ki, de a legjobb kapus címet a mi játékosunk Molnár Lajos érdemelte ki. A díjakat Meleg János és Balogh Sándor adták át, de a játékvezetőt sem lehetett elismerés nélkül hagyni, így mindenki "Baggióját" Horváth Csaba köszöntötte.

A finom ebédet jó hangulatú beszélgetések követték, és meg kell köszönni azoknak a részvételét is, akik hozzájárultak a finomságok tálalásához, a szervezők, a lebonyolítók mellett kiemelve Tóth

Attilát, aki nélkül ilyen színvonalon a rendezvény nem valósulhatott volna meg.

Vagyis hőség ide, hőség oda, jó hangulatban vetünk búcsút vendégeinktől, akikkel megbeszéltük, hogy nem szakítjuk meg ezt a több éves hagyományt, és jövőre újra találkozunk.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

„Víz, víz tiszta víz...”

Napjainkban a hőhullámok kellős közepén a víz jelentősége még inkább felértékelődik, bár a tiszta víz értéke a globális felmelegedés kapcsán is jelentős. De inni kell ebben a rekkenő hőségben, hogy a sínek között járva-kelve, netán ott munkát végezve túléljünk valahogy.

Örök, de legalábbis régóta vitatott kérdés, hogy térségünkben – jelesül most Eperjeskén – a víz vajon iható-e, vagy sem. Szemmel láthatóan, vagyis a színe alapján biztos, hogy tizből tizen nem innának belőle, mert ihatatlannak látszik. A kép péntek reggeli, és szerintem minannyian jól járunk, hogy nem „szagos” felvétel készült, mert bizony illatra sem bizalomgerjesztő.

Nos, akkor gondolhatnánk, hogy ezt a vizet nem lehet meginni, emberi fogyasztásra biztosan alkalmatlan. De persze ez csak a látszat, mert a legutóbbi vízminta alapján iható. Feltéve, ha találunk olyan vakmerő vasutast, aki a látszat ellenére a csapból folyó vízre fanyalodik.

Mi itt mindannyian tudjuk, hogy a vízrendszer több tíz éves, talán 70-es évekbeli a rendszer, és persze a vasutasok jelenléte is radikálisan csökkent. Vagyis az ósdi csövekben csordogáló víznek még kifolyni sincs ideje, hiszen sokkal kevesebb vasutas használja, mint egykor. Márpedig azt mondják, ha pang a rendszerben a víz, az nem sok jót jelent.

Ennek ellenére, vagyis az iható vízminta ellenére kikerült a csap mellé a képen látható felirat. Hogy ki rakta ki, vagy hogyan került oda, az egyelőre rejtély, de egy biztos, a munkavállalók nem isznak belőle. Az ásványvíz, vagyis a védőital pedig nem mindenkinek és nem minden esetben jár, vagy jut.

Persze, most a hőségriadók idején biztosítani kell a munkáltatónak, de csak halkán jegyezném meg, hogy amire a főnök hivatalosan értesült a hőségriadóról, akkorára már vége is lett. Mert ezek a fránya szigorú szabályok nem teszik lehetővé, hogy belátása szerint biztosítsa a védőitalt a munkáltató. Vagy mégis? Mert mára úgy tűnik, hogy Eperjesek-Rendező I. Őrhelyén szolgáltatott ellátó váltókezelők ivóvíz ellátása is megoldódott.

Ezért mára már a mondóka vége nem aktuális: „ha nem tiszta, vidd vissza, ott a számár, megissza”. Reméljük, a jövőben sem lesz rá szükség!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Lebegés

Szinte emberemlékezet óta, de legalábbis az utóbbi évtizedekben hittünk, mint érdekvédők és mint vasutasok abban, hogy ha egyezség születik bármiben a munkáltatóval, akkor azt be is tartja. Így gondoltuk ezt a múlt heti, 41. számunk megjelentésekor is, amelyben ezt írtuk Vajh, hová tartunk? című írásunkban: „Ám nem kevésbé figyelemre méltó a GYSEV, mondjuk úgy, hogy a vasútba integrálása, ahol lassan stabilizálódnak a nemrég még „lebegő” kollégák, és szervezeti ábrák – tegyük hozzá, ebben is bőven volt tennivalója szakszervezetünknek.” ([ZV.XIV.41.](#)) Tény, fordítva történt, a nagyvasútból csíptek le 752 kilométert, és integrálják a GYSEV-be. De ami az integrálást illeti, a folyamat sajnos még nem teljeskörű.

Mihamar kiderült ugyanis, ha máshonnan nem, a honlapunk július elsején este megjelent hírből ([vsz.hu](#)), hogy nem csak volt, de ismét van tennivalója a Vasutasok Szakszervezetének a kérdésben. Mert „úgy tűnik, a megállapodások ellenére az átadás nem megy simán” – olvashatjuk a Félreértelmezett jogutódlás a GYSEV-nél cím alatt, mely szerint a tulajdonos minisztérium is határozottan jelezte, hogy „keresetvesztése nem lehet senkinek”. Ennek ellenére sajnos a GYSEV munkaszerződés módosításai a vasutasok számára hátrányos elemeket is tartalmaznak, különösen ami a területi hatályt, és az alapbérekkel illeti. Meleg János, a VSZ elnöke felvette a kapcsolatot a tulajdonossal, és a miniszterhelyettes vizsgálatot rendelt el.

Majd július harmadikán újabb hír került a honlapra Aki fenyeget, az rossz úton jár címmel. A hírből megtudhattuk, a VSZ felszólította a GYSEV Zrt. vezetőit, „hogy fenyegetés helyett a megegyezésben foglaltakra koncentráljon”, továbbá tartsa be a tulajdonos (közlekedési miniszter) által is elfogadott alapelvet, miszerint „senki nem járhat rosszabbul”.

Mindezeket túl hitünk töretlen, mármint abban, hogy a GYSEV üzemeltetésébe átadott vasútvonalra is igaz marad, egy tulajdonosi aláírás és ígéret nem légből kapott, hanem garancia a megállapodások betartására és betartatására. Legyen szó munkabérről, vagy épp a területi hatályról – utóbbiak azért is fontosak, mert számtalanszor tapasztalhatjuk, a vasútbiztonság nem játék, csak jóindulatú együttműködéssel tartható fenn. Hasonlóan a felsővezeték, vagy a pálya állapotához, és természetesen a forgalmi- és utazószolgálat lojalitásához.

Bízunk abban, hogy a lebegés csak egy rossz álom, és továbbra is hihetünk egymásnak, munkaadók és érdekvédők egyaránt!

Dolhai József

Régi tények – változó indulatok.

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 42. szám

2017. március 27.

Tények és indulatok Záhonyban

Az a tapasztalat, hogy a kollégák nem igazán vannak tisztában az ideai bérfelállítás végeredményeivel. Rosszul értelmezik, illetve a garantált bérminimumról úgy tartják, a kormánytól kaptuk, ami egy nagy tévhit – vezette fel Juhász Tiborné, a záhonyi képviselő vezetője a terület soros titkári értekezletének első napirendi pontját, majd hozzátette: Nem emlékszem, mikor volt a vasútnál tíz százalékos béremelés. Tudjuk, így is alacsonyak a bérek, de azt is tudnunk kell, a szakszervezetek a legjobbat hozták ki a helyzetből. Majd átadta a szót a napirend előterjesztőjének, Meleg Jánosnak.

Szakszervezetünk elnöke szerint is volt elégedetlenség, de elhalóban van, ahogyan az emberek megismerik az okokat és az eredményeket. A kormány csak egyike azon aláíróknak az országos érdekegyeztetés folyamatában, a munkaadók és a szakszervezetek szövetsége mellett, akik megkötötték a megállapodást. Jól példálták ezt a miniszterelnök szavai, aki a parlamentben kijelentette: A szakszervezetek akaratát is követve született meg a magas garantált bérminimum. Tehát, ha nincsenek szakszervezetek, illetve nincs országos érdekegyeztetés, akkor egészen más eredmény jött volna létre. Fontos, a megállapodást kötelező végrehajtani, amit sok cégnél próbálnak kijátszani, akár munkaidő csökkentéssel, a cafetéria béresítésével, netán pótlékok megszüntetésével.

A vasúton maradéktalan a végrehajtás – folytatta – és ettől független a vasútnál elért, három év alatt harminc százalékos bérfelállítás. Ez hovatovább mérce a legtöbb cégnél, és sokunknál csupán álom. A Vasutasok Szakszervezete kitartó és folyamatos érvelése a bérek alacsony voltáról, az elvándorlás veszélyeiről „beért”: Eljutott a vasút vezetéséhez, a kormányzathoz, és ennek az eredménye valamennyi munkakörben az ideai tíz százalékos emelés, illetve a négy százalék a garantált bérminimum fölötti bérsávok esetében. Elindultunk a bérfelzárkózás útján, ami a következő években mindenki számára egy negyven-ötvenezer forintos bruttó növekedést jelent. A harmadik év „legalább öt százaléka” valóban legalább, az akkori helyzettől, no meg egy új bértábla létrehozásától függ.

Az eredmények része az öngondoskodás terén, hogy jövőre már a legkisebb keresetű kollégák önkéntes nyugdíjpénztári tagdíját is a vasút fizet. Mindezeket úgy értük el, hogy megmaradt a cafetéria, és megmaradtak a Kollektív Szerződés alapján járó pótlékok, sőt, bővítésükről tárgyalunk tovább. Nyitott kérdés május végéig az ötévenként ötezer forint béremelés, aminek valóban nem volt osztatlan a fogadtatása, hiszen sokan vannak, akik négy év múlva kerülnének sorra. Ezen tovább dolgozunk, egyik lehetőség a három évenkénti háromezer forintos emelés, akár egy új bértábla rendszer egyik alapjaként, ami a Startnál és az SZK-nál már folyamatban van.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Helyi hírek röviden

Vasutasnap ONE ajánlat

Szombaton ismét Vasutasnap, nagyjából a szokott programokkal, de van egy speciálisan nekünk szóló lehetőség is: az ONE (lánykori nevén Vodafone) a Vasutasok Szakszervezete tagjait egyedi flottaajánlattal várja. Tehát mindenki keresse elő a párnacihában, széfben őrzött tagkártyáját, vigye magával a sóstói Vasutasnapra, és keresse az ONE-t a VSZ-sátor környékén!

HUMORSAROK

TITKOK TITKA

Jóbarátok találkoznak az utcán.

- Képzeld, apa lettem! – újságolja büszkén az egyik.
- Nahát! – álmélkodik a másik. – Így titokban tartani... De azért add át legőszintébb jókívánságaimat a kedves feleségednek!
- Meg vagy örülve? Már csak az kéne, hogy megtudja...!

RÉGI TITOK

Keresztelő van, a 96 éves Dédi kezébe veszi az újszülöttet, és kíváncsian benéz az ingecske alá, majd így szól:

- Ha emlékezetem nem csal, ez a gyerek fiú...

SEMMI TITOK

- Mama, tud a békiszitterünk repülni?
- Dehogyan, honnan veszed?
- Tegnap apu mondta neki, hogy ő egy angyal.
- Igen? Hát akkor, ha még nem tud, majd megtanul...!